

[Justitsministeren]

ner, hvor 48 timer er for lidt, og der kan være andre situationer, hvor 48 timer er for meget. Lad mig bare pege på weekender, ferier, højtider osv., hvor en sådan frist – teoretisk set, men da også i virkelighedens verden – vil kunne skabe nogle problemer.

Jeg mener, at den måde, hvorpå forslaget er bygget op, hvor vi jo siger, at det skal ske snarest muligt, giver den tilstrækkelige beskyttelse. Jeg vil da også godt pege på det, der står i bemærkningerne netop om dette spørgsmål. Men jeg mener, at det egner sig til en drøftelse i udvalget, og for så vidt angår 3-måneders-fristen er jeg som sagt i hvert fald parat til at fastsætte en ændring, men i forhold til forslaget om de 48 timer vil jeg nok være lidt mere tøvende. Det må vi vende tilbage til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om ændring af konkursloven. (Konkursprivilegium for A-skat og merværdiafgift. Told- og skattemyndighedernes overtagelse af bobehandlingen ved konkurs af visse virksomheder).

Af Jens Thoft (SF) m.fl.
(Fremsat 28/12 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

Lovforslaget fra SF indeholder unægtelig nogle meget grundlæggende ændringer i konkursloven. Efter bemærkningerne er hovedmålet med forslaget at styrke mulighederne for at

inddrive restancer angående A-skat og moms, som erhvervslivet skylder det offentlige.

Jeg vil straks sige, at selve tanken om at forbedre inddrivelsen af det offentliges tilgodehavender forekommer mig aldeles sympatisk. Jeg er enig i, at inddrivelsen af skatter og afgifter skal ske så effektivt som muligt, men en effektiv inddrivelse bør også uløseligt hænge sammen med forsvarlige retssikkerhedsgarantier for skyldnerne.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at regeringen er i gang med at finde veje til at effektivisere inddrivelsen af restancer til det offentlige. Der har været nedsat et udvalg under Finansministeriet, som for ganske kort tid siden har afgivet en beretning, der indeholder en række forslag til, hvordan man kan forbedre inddrivelsen af restancerne. De forslag er for tiden til nærmere overvejelse, og vi forestiller os, at regeringen i løbet af kort tid vil kunne træffe beslutning om, hvilke der skal gennemføres.

Lovforslagets idé om måden at effektivisere inddrivelsen af skatter og afgifter på finder jeg uhensigtsmæssig, og derfor vil jeg da også godt her ved starten af behandlingen fastslå, at regeringen ikke kan tilslutte sig forslaget gennemførelse.

Lovforslagets første del går ud på, at der ikke skal stilles sikkerhed, når Told- og Skattestyrelsen begærer et aktie- eller anpartsselskab konkurs, hvis begæringen angår krav på A-skat, som selskabet skal tilbageholde hos sine ansatte, eller krav på moms.

Konkurslovens helt grundlæggende udgangspunkt er jo, at afsigelse af konkursdekret kræver, at der stilles sikkerhed, medmindre omkostningerne ved konkursen utvivlsomt kan dækkes af boets midler. Derved sikrer vi, at bestyrelsen under behandlingen løbende vil kunne afholde de omkostninger, som hen ad vejen pådrages boet. Ifølge oplysninger fra Sø- og Handelsretten og fra Kammeradvokaten, der repræsenterer det offentlige i disse sager, volder selve ordningen med krav om sikkerhedsstillelse ikke problemer i praksis for Told- og Skattestyrelsen. Derfor mener jeg, at forslaget favorisering af en enkelt offentlig kreditor i forhold til alle andre kreditorer er helt ubegrundet.

Den anden del af lovforslaget indeholder en ændring af konkurslovens regler om konkursordenen, altså den rækkefølge, kreditorerne får